

РЕШЕНИЕ

№ 6894

гр. София, 17.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Проданова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7120** по описа за **2022** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Хелп Кредит“ – АД – [населено място], представлявано от изпълнителния директор М. Р. С. чрез адвокат Ц. Ф. срещу Решение № 1881/28.05.2022г. по НАХД № 16887/2021г. по описа на Софийски районен съд, 15 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 38-122/02.11.2021г., издадено от Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ /ДАНС/, с което, на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лева за нарушение на чл. 54, ал. 1 вр. чл. 15, ал. 1 ЗМИП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт като постановен при допуснати нарушения на материалния закон и несправедливост при преценка на административното наказание. Според касатора съдът погрешно е приел, че правната форма на Daniservice /Данисервиз/ с ЕИК: 38705350 отговаря на ЕООД по българското право. В представената по делото справка от търговския регистър на Д. и Г. е видно, че като правна форма на търговеца е посочено Enkeltmandsvirksomhed или Индивидуален

предприемач, което отговаря на нашия Едноличен търговец. Докато дружество с ограничена отговорност е Anpartsselskab - ApS. И двете подлежали на вписване в търговския регистър и получавали CVR номер, като съдът погрешно твърди, че само дружествата имат CVR номер. В действителност CVR номер имали и ЕТ (Enkeltmandsvirksomhed) и самонаетите лица упражняващи свободна професия (Personligt ejet mindre virksomhed - PMV). В тази насока към касационната жалба представя официална информация от Централния регистър на Д. и Г. за правно-организационните форми на търговците според тяхното търговско законодателство. На следващо място се сочи, че допуснатата грешка в определянето на правната форма на кредитополучателя е довело и до неправилна квалификация на твърдяното нарушение, което от своя страна е съществено нарушение на процесуалните правила. Не се споделят и изводите на съда, че дружеството е осъществило две административни нарушения във връзка с Данисервиз, като наказващият орган прилага чл. 18 ЗАНН разширително, което е недопустимо. Дори и да бъде прието за извършено твърдяното административно нарушение, то същото следва да се квалифицира като такова по чл. 54, ал. 1. във връзка с чл. 59, ал. 1, във връзка с чл. 15. ал. 1. Твърди се недоказаност на извършеното нарушение, както и наличието на маловажен случай. Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС и да се отмени наказателното постановление с присъждане на направените по делото разноски.

В проведеното открито съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Ф., която поддържа жалбата и моли за отмяна на решението по развити в касационната жалба съображения.

Ответникът – Държавна агенция "Национална сигурност" /ДАНС/, чрез юрк. А., оспорва касационната жалба и моли за оставяне в сила на решението на СРС. Представя писмени бележки с доводи, обосноваващи правилността на обжалваното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор В. излага становище, че жалбата е неоснователна, а решението на първоинстанционния съд счита за правилно и законосъобразно.

Административен съд - София-град, X. касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Софийският районен съд е приел от фактическа страна следното: На 30.06.2020 г., в [населено място], чрез официалната интернет страница на „ХЕЛП КРЕДИТ” АД, е сключен индивидуален договор за потребителски кредит „Хелп кредит без край” № 2020063000647, между страните „ХЕЛП КРЕДИТ” АД, ЕИК[ЕИК], с изпълнителен директор М. С., със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], в качеството на кредитор от една страна, и „Daniservise“ EOOD, ЕГН [ЕГН], лична карта №[ЕИК], издадена от МВР С. на 25.08.2016 г., с постоянен и настоящ адрес: Д., Кварндруп, Бойденвейен № 13, в качеството на кредитополучател от друга. В така сключения договор между страните, в полетата за физическо лице била попълнена

информация за юридическо лице.

По силата на сключения договор е установено делово взаимоотношение по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗМИП и за „ХЕЛП КРЕДИТ” АД възникнало задължение да идентифицира клиента си - чуждестранното юридическо лице „Daniservise” ЕООД („Данисервиз” ЕООД), като приложи разпоредбата на чл. 54, ал. 1 от ЗМИП, според която идентифицирането на юридическо лице се извършва чрез представяне на оригинал или нотариално заверено копие на официално извлечение от съответния регистър за актуалното му състояние и заверено копие от учредителния договор, учредителния акт или от друг документ, необходим за установяване на данните по чл. 54, ал. 4 от ЗМИП.

Като задължен субект по чл. 4, т. 3 от ЗМИП, дружеството - жалбоподател било длъжно да идентифицира клиента си Daniservise ЕООД („Данисервиз” ЕООД), преди установяването на делови взаимоотношения, съгласно изискванията на чл. 54, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, като не изпълнило така визираните законоустановени задължения.

Със заповед рег.№ ФР - 9 - 30 от 04.03.2021 г., изменена със заповед № ФР _ 09 - 66 от 28.04.2021 г. на Директор на ФР - ДАНС, е възложено на длъжности лица от Държавна агенция „Национална сигурност”, дирекция „Финансово разузнаване”, извършването на проверка по чл. 108, ал. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари на „ХЕЛП КРЕДИТ” АД, в качеството му на задължено лице по чл. 4, т. 3 от ЗМИП, с цел установяване изпълнението на задълженията на финансовата институция за периода 01.01.2020 г.-28.02.2021 г.

В хода на проверката е установено, че в кредитното досие по договор № 2020063000647, не са налични документи, удостоверяващи идентификацията на клиента, поради което от страна на длъжностните лица от С. „Финансово разузнаване” на ДАНС, с писмо-искане № 2 към Заповед №ФР-9-30/04.03.2021 г. от 11.03.2021 г., са изискани документи и писмени разяснения относно прилагането на ЗМИП от страна на „ХЕЛП КРЕДИТ” АД, включително и по отношение на договор № 2020063000647 с Daniservise ЕООД („Данисервиз” ЕООД).

В тази връзка са предоставени от страна на дружеството писмени разяснения по Индивидуален договор за потребителски кредит „Хелп кредит без край” № 2020063000647, включително и допълнителна информация, в които се заявявало, че договорите с кредитополучателите се сключвали чрез натискане на бутон "одобри" в профила на клиента в системата за управление "Л. Л. Менажер", в който момент се изпращало електронно съобщение на електронната поща на клиента с оригинал на договора за кредит, което било достатъчно основание според закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние за сключен редовен договор. Предоставени са също копие от паспорт на действителния собственик, пълномощното в оригинал, справка в централния бизнес регистър на Д. и Г. (CVR), с което проверката по чл. 54 ЗМИП е извършена. Писмените обяснения потвърдили установените делови взаимоотношения между „ХЕЛП КРЕДИТ” АД и Daniservise ЕООД („Данисервиз” ЕООД), като за целите на проверката от „ХЕЛП КРЕДИТ” АД не са предоставени документи, удостоверяващи предприети действия по проверка в съответния регистър, съгласно условията и реда, посочени в ППЗМИП, нито документи, удостоверяващи идентификация чрез представен оригинал или нотариално заверено копие на официално извлечение от съответния регистър за актуално състояние и заверено копие от учредителния договор, учредителния акт или от друг документ, необходим

за установяване на данните по чл. 54, ал. 4 от ЗМИП.

Проверяващите приели, че като не е идентифицирало клиента си чуждестранното юридическо лице - Daniservice EOOD („Данисервиз” ЕООД), чрез представяне на оригинал или нотариално заверено копие на официално извлечение от съответния регистър за актуалното му състояние и заверено копие от учредителния договор, учредителния акт или от друг документ, необходим за установяване на данните по чл. 54, ал. 4 от ЗМИП, преди установяването на делови взаимоотношения по договор за потребителски кредит „Хелп кредит без край” № 2020063000647 от 30.06.2020 г., „ХЕЛП КРЕДИТ” АД, ЕИК[ЕИК], е извършило административно нарушение по чл. 54, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, деяние, наказуемо по чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП, за което е съставен акт за установяване на административно нарушение № ФР-10-5048/11.08.2021 г., с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на задълженото лице.

Актът е подписан от актосъставителя и двама свидетели, след което е предявен за запознаване на представителя на „ХЕЛП КРЕДИТ” АД - М. Р. С., която го подписала без възражения. Такива не постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на така съставения акт на 02.11.2021 г. е издадено и атакуваното наказателно постановление, с което на „ХЕЛП КРЕДИТ” АД на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева.

Препис от НП е връчен на представляващия дружеството изпълнителен директор М. Р. С. лично на 10.11.2021г.

Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС писмени и гласни доказателства.

При така установената фактическа обстановка районният съд е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП ясно и недвусмислено са описани нарушенията и обстоятелствата, при които е извършено.

В производството пред СРС жалбоподателят е поддържал, че клиентът по горепосочения договор за потребителски кредит не е юридическо лице, а е ЕТ, според представена справка за актуално състояние от държавата на регистрация, поради което е извършвал идентифицирането не на юридическо лице, а на физическо.

За да потвърди НП, съдът е приел, че в случая не става въпрос за ЕТ, т.к. от представената от дружеството справка се вижда, че има неограничено отговорен съдружник, т.е. става въпрос за вид правно образование, според терминологията на чл. 54, ал.1 от ЗМИП. Приел е за безспорно установено, че дружеството е извършило административно нарушение по чл. 54, ал. 1 изр. 1 вр. с чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, като правилно АНО е приложил санкционната норма на чл. 116, ал. 1, т. 3 от с.з. и е наложил минималното наказание – имуществена санкция от 5000 лева.

Касационната инстанция намира обжалваното решение за правилно.

Неоснователно е възражението свързано с определената правната форма на кредитополучателя, който според касатора е ЕТ, а не търговец юридическо лице. В тази връзка е представена извадка от Централния бизнес регистър на Д. /л. 31/, от която се установява, че правната форма на Daniservice е Едноличен търговец, като начална дата на създаване е посочена 12.06.2017 г. и с дата на прекратяване -

19.06.2019 г., т.е. към датата на сключване на договора за потребителски кредит - 30.06.2020 г. ЕТ е било прекратено. Така представената справка не доказва каква е била правната форма на кредитополучателя към датата на нарушението. От друга страна името Daniservice не отговаря на име на физическо лице, а по-скоро на правно образувание. Малко по-надолу в справката, каквито са и констатациите и на СРС е посочен неограничено отговорен съдружник с имена Д. И. Н., което също говори за вид правно образувание, а не за търговец физическо лице. Най-голямо впечатление обаче прави, че в разясненията за регистъра е посочено, че физическите лица имат CPR номер (Централен регистър на физическите лица), а дружествата имат CVR номер. В случая е посочено, че Daniservice има CVR номер 38705350, който фигурира и в договора за потребителски кредит, поради което настоящият касационен състав намира, че в случая категорично не става въпрос за друго правно образувание по смисъла на чл. 54, ал. 1 ЗМИП, като идентифицирането му следва да се извърши чрез представяне на оригинал или нотариално заверено копие на официално извлечение от съответния регистър за актуалното му състояние и заверено копие от учредителния договор, учредителния акт или от друг документ, необходим за установяване на данните по ал. 4. От друга страна ал. ал. 3 на същата норма предвижда, че при идентифицирането на юридически лица и други правни образувания лицата по чл. 4 са длъжни да установят структурата на собственост, управление и контрол на клиента - юридическо лице или друго правно образувание, като се събират данни за: 1. наименованието; 2. правноорганизационната форма; 3. седалището; 4. адреса на управление; 5. адреса за кореспонденция; 6. (изм. - ДВ, бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.) актуалния предмет на дейност и целта и характера на деловите взаимоотношения или на случайната операция, или сделка; 7. срока на съществуване; 8. контролните органи, органите на управление и представителство; 9. вида и състава на колективния орган на управление; 10. основното място на търговска дейност, а когато в документите по ал. 1 и 2 не се съдържат данните по ал. 4, събирането им се извършва чрез представяне на други официални документи /чл. 54, ал. 5 ЗМИП/.

По делото за удостоверяване на извършената от касатора идентификация на клиента е налично само искане за потребителски кредит от специализирания му е софтуер, като липсват документите визираны в чл. 54, ал. 1 от ЗМИП. По тези съображения обоснован е изводът на СРС за доказаност на визираното в НП нарушение. Наред с това касационният състав счита за неоснователно възражението на дружеството, че е наказано два пъти за едно и също нарушение, тъй като с друго НП била ангажирана отговорността му за нарушение по чл. 59, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП. Разпоредбата на чл. 54, ал. 1 от ЗМИП предвижда, че идентифицирането на юридически лица и други правни образувания се извършва чрез представяне на оригинал или нотариално заверено копие на официално извлечение от съответния регистър за актуалното им състояние и заверено копие от учредителния договор, учредителния акт или от друг документ, необходим за установяване на данните по ал. 4, тоест тук се визира задължението за това как трябва да се идентифицира самото юридическо лице, с което е бил сключен договорът за потребителски кредит, а чл. 59, ал. 1 от ЗМИП посочва допълнително задължение за идентифициране освен на юридическото лице и на всяко физическо лице, което е действителен собственик на клиента - юридическо лице и как се извършва това идентифициране. Следователно се касае за две отделни и самостоятелни задължения - идентифициране на юридическото лице, с което е бил сключен договорът за потребителски кредит и отделно

идентифициране на всяко физическо лице, което е действителен собственик на клиента - юридическо лице, с което е бил сключен договорът за потребителски кредит. С оглед на това е неоснователно възражението, че се касае за едно единствено нарушение. Налице е неизпълнение на две отделни и самостоятелни задължения, поради което правилно е ангажирана отговорността на дружеството за две отделни нарушения.

На следващо място касационният състав счита, че не са налице предпоставките за приложимост на чл. 28 ЗАНН. В конкретния случай нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с обезпечаването на прозрачността при движение на финансови потоци в кредитната сфера - съставляваща съществен елемент от стопанския живот в страната, поради което следва да се приеме, че обществената опасност на това бездействие се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред и не представлява маловажен случай.

От изложеното до тук следва, че като е потвърдил обжалваното пред него наказателно постановление районният съд е постановил валиден, допустим и правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство от юрк. А., които се определят в размер на 80 лева на основание чл. 37 ЗПП във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, X. касационен състав,
Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1881/28.05.2022 г. по НАХД № 16887/2021 г. на СРС, НО, 15 с-в.

ОСЪЖДА „ХЕЛП КРЕДИТ“ АД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор М. Р. С., да заплати на Държавна агенция "Национална сигурност", сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

